

РЕШЕНИЕ

№ 1099

гр. София, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-III-B, в закрито заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Димов

Членове: Велина Пейчинова
Ивелина Симеонова

като разгледа докладваното от Николай Димов Въззивно гражданско дело № 20221100504294 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.435 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба на „С.В.“ АД - длъжник по изпълнително дело № 20228600400069 по описа на ЧСИ В.М., подадена чрез юрк.М.Л. срещу постановление за разноси с изх.№ 9299 от 04.02.2022 год., с което е оставен без уважение депозирания от длъжника отговор на ПДИ/ покана за доброволно изпълнение/ с вх.№ 5917/01.02.2022 год. В частната жалба се излагат доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното постановление за разноси на ЧСИ. Твърди се, че претендираното от вискателя адвокатско възнаграждение е прекомерно, с оглед фактическата и правна сложност по изпълнителното дело. Прави се искане за отмяна на обжалваното постановление и намаляване на размера на адвокатското възнаграждение на вискателя до размер, съответстващ на действителната фактическа и правна сложност по делото, както и за преизчисляване на пропорционалната такса по изп.дело. Претендира присъждане на направени разноси по делото.

Ответникът по частната жалбата и вискател по изпълнението- С. А.Ц., чрез пълномощника си адв.П.Х. в писмен отговор, оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение, като неоснователна. Претендира присъждане на направени разноси по делото.

ЧСИ В.М. е изложила мотиви по чл.436, ал.3 от ГПК, в които поддържа

становище за неоснователност на жалбата.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

В срока за доброволно изпълнение, длъжникът „С.В.“ АД, ЕИК *****, гр.София, чрез своя процесуален представител юрк.М.Л. е депозирал на 01.02.2022 год. отговор на покана за доброволно изпълнение с вх.№ 5917 по процесното изпълнително дело, с който е направено възражение за прекомерност на определените разноски в поканата за доброволно изпълнение, в частта на дължимо адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв., като е поискано същото да бъде намалено до размер съответващ на действителната фактическа и правна сложност по делото, както и да бъде преизчислена пропорционалната такса по изп.дело.

С постановление за разноски с изх.№ 9299 от 04.02.2022 год., издадено от ЧСИ В.М. е оставен без уважение депозирания от длъжника отговор на ПДИ/ покана за доброволно изпълнение/ с вх.№ 5917/01.02.2022 год.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.435, ал.2 от ГПК, длъжникът може да обжалва постановлението за глоба и насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо, отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението, постановлението за разноски, както и постановлението за възлагане. В случая отказът на ЧСИ да намали разноските за адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело, поради прекомерност, обективизиран в постановление от 04.02.2022 год. има характер на постановление за разноски и подлежи на обжалване по реда на чл.435, ал.2 от ГПК в какъвто смисъл е и определение № 170 от 25.03.2011 год. по ч.гр.дело № 297/ 2010 год. на ВКС. Жалбата е подадена в законоустановения едноседмичен срок, от активно легитимирана страна, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество частната жалба е **основателна**.

Въпросът за съдебните разноски в изпълнителното производство не е свързан със защита срещу незаконосъобразни изпълнителни действия, а с общия принцип за отговорността за разноски. Отговорността за разноски е уредена в общата част на ГПК, като в чл.79 от ГПК е посочено от кого се понася тази отговорност в изпълнителното производство. Оттук следва изводът, че правната възможност за намаляване на адвокатското възнаграждение е приложима не само в исковото, но и в изпълнителното производство./ в този смисъл определение № 403 от 01.12.2008 год. по гр.дело № 1762/ 2008 год. на ВКС, V Г.О./ Съдът намира, че искането на длъжника е допустимо, а с оглед данните по делото, същото се явява и основателно.

В настоящия случай изпълнителното дело не се отличава нито с фактическа, нито с правна сложност, напротив освен единствено да подаде молба за образуване на процесното изпълнително дело на 28.01.2022 год., пълномощника на вискателя-адв.П.Х. не е извършил други процесуални действия по делото с цел удовлетворяване на паричните вземания. Съгласно разпоредбата на чл.10, т.1 и т.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 год., минималният размер на адвокатското възнаграждение за образуване на изпълнително дело е 200 лв., а за водене на изпълнително дело и извършване на действия, с цел удовлетворяване на парични вземания- 1/2 от съответните възнаграждения, посочени в чл.7, ал.2 от Наредбата. В настоящия случай упълномощеният от вискателя адвокат, чието възнаграждение, видно от договор за правна защита и съдействие от 24.01.2022 г. е уговорено и заплатено в размер на сумата от 400 лв./ четиристотин лева/ за оказване на правна защита и съдействие, изразяващи се в образуване и водене на изпълнително дело пред ЧСИ, във връзка с издаден изпълнителен лист по гр.дело № 17862/2019 г., на СРС, 71 състав, е извършил по процесното изпълнително дело, единствено подаване на молба на 28.01.2022 год. за образуването му въз основа на издадения от Софийски районен съд, II Г.О., 71 състав, изпълнителен лист срещу длъжника по гр.дело № 17862/2019 г. В тази връзка съдът приема, че длъжимите от длъжника разноски за адвокатско възнаграждение, възлизат на 200 лв.- за образуване на изпълнително дело, съгласно чл.10, т.1 от Наредба № 1/2004 год. От друга страна предвид обстоятелството, че упълномощеният от вискателя адвокат не е извършил други действия по водене на изпълнителното дело/ освен подаване на молба за образуването му/, то не се дължат разноски на длъжника по чл.10, т.2 от Наредбата. В тази връзка възражението на длъжника по чл.78, ал.5 от ГПК се явява основателно и присъденото адвокатско възнаграждение от ЧСИ в размер на сумата от 400 лв., следва да бъде намалено до размер на сумата от 200 лв.

С оглед на изложеното, съдът приема, че обжалваното постановление за разноски на ЧСИ В.М. от 04.02.2022 год., следва да бъде отменено, като незаконосъобразно, като длъжимото на вискателя адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв., следва да бъде намалено до размер на сумата от 200 лв.

По отношение на размера на таксите по изпълнението:

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1 ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в хипотезите по т. 1 и т. 2, каквито не са налице в процесния случай. Такси по изпълнението се събират за извършването на изпълнителни и други действия, като техният размер и вид са определени в ТТРЗЧСИ – чл. 78 ЗЧСИ. За събирането на таксите по изпълнението частният съдебен изпълнител следва да изготви сметка, която се връчва на задълженото лице и в която се посочват разпоредбите, въз основа на които се дължат таксите, материалният интерес при пропорционалната такса, сумите на длъжимите такси и допълнителни разноски,

размерът на получената предплата и последиците при неплащане – чл. 79 ЗЧСИ. Обикновените такси по изпълнението се събират само за действия, изрично посочени в тарифата /чл. 82 ЗЧСИ/, а пропорционалните такси се събират в процент според материалния интерес /чл. 83 ЗЧСИ/.

В процесния случай, противно на изложеното в частната жалба, ЧСИ В.М. не е определила по изп.дело пропорционалната такса по т.26 ТТРЗЧСИ. В тази връзка доводите на длъжника изложени в жалбата относно обстоятелството, че пропорционалната такса по т.26 ТТРЗЧСИ е незаконосъобразно определена от ЧСИ, не следва да бъдат обсъждани от въззивния съд. При липса на конкретно определена по процесното изп.дело пропорционалната такса по т.26 ТТРЗЧСИ, съдът не може да извърши преценка и контрол за законосъобразност на действията на ЧСИ в тази насока. С оглед на което жалбата на длъжника, в частта, с която е направено искане за преизчисляване на размера на начислената по т.26 от ТТРЗЧСИ пропорционална такса се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

По отношение на разноските:

Искането за присъждане на сторените от жалбоподателя съдебно-деловодни разноски в настоящото производство е неоснователно, независимо, че жалбата е уважена. Отговорността за разноски се понася от страната, срещу която е постановено решението, спрямо която тя е санкция за неоснователно предизвикан спор. В случая производството е по повод жалба срещу действия на частен съдебен изпълнител, като вискателят /ответник по жалбата/ не е дал повод за съдебното производство със свое поведение или действие. В този случай вискателят не може да носи отговорност за разноските по обжалване на незаконосъобразното действие на съдебния изпълнител. Отговорността на съдебния изпълнител за вреди се реализира по друг ред, регламентиран в нормата на чл. 441 от ГПК.

Така мотивиран Софийски градски съд, Г.О., III-В състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, като незаконосъобразно постановление за разноски с изх.№ 9299 от 04.02.2022 год., издадено от ЧСИ В.М., с което е оставен без уважение депозирания от длъжника „С.В.“ АД, ЕИК *****, по изпълнително дело № 20228600400069 по описа на ЧСИ В.М. отговор на ПДИ/ покана за доброволно изпълнение/ с вх.№ 5917/01.02.2022 год., и **вместо това ПОСТАНОВЯВА:**

НАМАЛЯВА на основание чл.78, ал.5 от ГПК заплатеното от вискателя -С. А.Ц., ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр.София, ж.к.“ ***** по изпълнително дело № 20228600400069 по описа на ЧСИ В.М., с рег.№ 860, с район на действие СГС, адвокатско възнаграждение от 400 лв / четиристотин лева/ до размер на сумата от 200

лв./ двеста лева/.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ , като неоснователна жалбата на „С.В.“ АД, ЕИК ***** , подадена юрк.М.Л., **в частта, с която** е направено искане за преизчисляване на размера на начислената по т.26 от ТТРЗЧСИ пропорционална такса по по изпълнително дело № 20228600400069 по описа на ЧСИ В.М., с рег.№ 860, с район на действие СГС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____